

РЕШЕНИЕ

№ 3599

гр. София, 27.05.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.04.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арнаудова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Весела Андонова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **2412** по описа за **2013** година докладвано от съдия Калина Арнаудова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Териториалната дирекция (ТД) на Националната агенция за приходите (НАП) – С. срещу решение от 28.11.2012 г. постановено по н.а.х.д. № 7047 по описа за 2012 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 103-ти състав. С решението е отменено наказателно постановление (НП) № 200281 от 19.01.2012 г. издадено от директора на офис „И.“ при Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция за приходите (НАП) - С., с което на [фирма] за извършено нарушение на чл. 3, ал. 3, т. 1 във вр. с чл. 2, ал. 2 от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (Наредба Н-8 от 29.12.2005 г., Наредбата) и във връзка с чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) са наложени четири имуществени санкции, всяка в размер на 500, 00 лв., на основание чл. 355, ал. 1 от КСО.

Касаторът сочи, че решението е постановено в нарушение на закона – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Излага, че в административно – наказателното производство не са допуснати нарушения на

процесуалните правила, както и че не е изтекъл предвиденият е чл.34, ал.1, изр. 2 от ЗАНН, като излага подробни съображения в подкрепа на твърденията си. С оглед изложеното моли съда да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

Ответникът – [фирма], редовно призван, не се явява и не изпраща представител. В представени писмени бележки ответникът твърди, че в хода на административно – наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничили правото му на защита, като излага подробни съображения в тази насока. Моли съдът да потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата и счита, че решението на районния съд е правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление.

В атакуваното решение съдът е приел, че на 20.10.2011 г. инспектор от офис „И.“ на ТД на НАП – С. извършил проверка в информационния масив на НАП по отношение на партидата на [фирма]. При проверката било установено, че търговецът в качеството си на работодател и осигурител по чл. 5 от КСО не е подал в законоустановения срок в компетентната ТД на НАП декларация образец № 6 по чл. 2, ал. 2 от Наредбата за окончателните осигурителни вноски върху трудовите възнаграждения на работниците и служителите по трудово правоотношение за следните периоди: 01.03.2011 г. – 31.02.2011 г.; 01.04.2011 г. – 30.04.2011 г.; 01.07.2011 г. – 31.07.2011 г., и за периода 01.08.2011 г. – 31.08.2011 г. Било установено също, че от електронния адрес на търговеца били изпратени в ТД на НАП офис „И.“ декларации образец №6 за периода 01.03.2011-31.03.2011г. и за периода 01.04.2011г. – 30.04.2011г., но на 06.06.2011г. на електронния адрес на търговеца бил изпратен протокол за отхвърляне на подадените декларации с мотива, че периодите на същите не съпадали с декларирания период в придружаващите данни, като бил определен 7-дневен срок за подаване на нови декларации с коректно представени данни. Такива обаче не били подадени.

Въз основа на констатираните обстоятелства, св. Т. Ц. – инспектор по приходите в офис „И.“ при ТД на НАП, в присъствието на Т. Г. и М. П. от същата данъчна служба, съставила против [фирма] АУАН №00281/15.11.2011г., който бил връчен на пълномощник на търговеца – С. Д., и подписан от последната. Въз основа на така съставения АУАН Т. Г.- директор на офис „И.“ на ТД на НАП, издала процесното НП , с което на [фирма] са наложени четири отделни имуществени санкции, всяка в

размер от 500, 00 лв. Тази фактическа обстановка районният съд приел за установена въз основа на приетите по делото писмени доказателства и от показанията на разпитания по делото свидетел – Т. Ц..

При така установената по делото фактическа обстановка съдът е приел, че в процедурата по ангажиране на административно – наказателната отговорност на [фирма] са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до накърняване на правото на защита на наказаното лице и представляващи основание за отмяна на НП. Според районният съд АНО не е спазил преклузивния срок, установен в чл.34, ал.1, изр.2 от ЗАНН, тъй като нарушителят и нарушението са открити едновременно на 06.06.2011г. и оттогава е започнал да тече 3-месечният преклузивен срок, а АУАН бил съставен едва на 15.11.2011г., т.е. повече от 5 месеца, поради което и не е следвало да бъде образувано административно – наказателно производство. На следващо място съдът е приел, че в нарушение на процесуалните правила, на [фирма] били наложени две отделни имуществени санкции за един и същ период, а именно 01.07.2011 г. – 31.07.2011 г., като било посочено, че търговецът е следвало да подаде посочените декларации за този период до 31.07.2011 г., а след това до 31.08.2011 г., поради което за страните и контролиращата съдебна инстанция не ставала ясна действителната воля на наказващия орган. Предвид гореизложеното въззивният съд е отменил процесното НП.

Административен съд София-град, X-ти касационен състав, след съвещание намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е правилно и законосъобразно и то следва да бъде оставено в сила, предвид следните съображения:

Настоящият съдебен състав възприема установената от районния съд фактическа обстановка. Правилно районният съд е приел, че в хода на административно – наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, представляващи формално основание за отмяна на НП.

Касационният състав споделя изводите на районния съд, че в хода на административно-наказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като АУАН е съставен извън тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН. В обстоятелствената част на АУАН и НП е посочено, че при извършена проверка на 20.10.2011 г. в база данни на ТД на НАП-С. са установени извършените нарушения и нарушителя. Този извод не може да се сподели. От Протокол с изх. № 22403113264290 от 06.06.2011 г. се установява, че [фирма] е подало на същата дата декларация обр. 6 за периода 01.03.2011 г. – 31.03.2011 г. и за периода 01.04.2011 г. – 30.04.2011 г. Именно към този момент органите на приходната администрация са разполагали с относимите факти и обстоятелства, включително данни за нарушителя и за неподаването на декларация в предвидените за това срокове. Тоест, към момента на подаване на Декларацията обр. 6 и изтичане на нормативно определения в разпоредбата на чл. 3, ал.3, т.1 7 ал.3 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005г. на МФ /в приложимата към извършване на нарушението редакция/ срок за подаването ѝ, приходната администрация е разполагала с всички данни за осъществено нарушение и неговия автор. Наред с това правилно въззивният съд е установил, че в нарушение на процесуалните правила, на [фирма] били наложени две отделни имуществени санкции за един и същ период (01.07.2011 г. – 31.07.2011 г.), поради което за страните и контролиращата съдебна инстанция не става ясна действителната воля на наказващия орган.

По изложените съображения, настоящата инстанция приема, че не са налице

основания за отмяна на обжалваното съдебно решение. Касационната жалба се явява неоснователна, а решението следва да бъде оставено в сила.

Съдът констатира, че при изписването на номера на издаденото НП в диспозитива на решението на въззивния съд е допусната техническа грешка, като вместо 00281 е изписано 200281. Допуснатата грешка диспозитива на съдебния акт относно номера на наказателното постановление може да бъде поправена по реда на чл. 414, ал. 1, т. 1 от НПК от съда постановил обжалваното решение, ако възникнат затруднения свързани с тълкуването му.

Волен от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, X-ти касационен състав, след съвещание,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 28.11.2012 г. постановено по н.а.х.д. № 7047 по описа за 2012 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103-ти състав. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.